

Õihho perresse ei tulnud rougedest ka mitte wigga, sest Hans olli moisa poolt seatud rouged pannema, ja teadis küll kuidagi pidada lasti hoidma. Ei olnud ka mitte temma süü, et surri rougesse mitto innimest Tamma wallas, sest rummalad wannemad ei wõtnud õppetust wasto. Kui lastele ollid rouged pandud, ei siis kantud diget hoolt, et olleksid joudnud hakkada külge; mitmel saiwad warrokoga ärrapihkitud, saunas ärrapeetud, ehk ka ei hakkanud esimesse pannemisega külge. Ükski ei tulnud pärrast omma last näitma, kas ka olleksid pandud rouged hästi aianud wälja, wõi kas olleks tarwis olnud ueste panna. Sesamma wastotõrkumisse pärrast said mitmed wiggaseks, ja palju surri koggoni ärra, et rummalad ei tahtnud sedda heat wastowõtta, mis wannemad sowisid rahwale.

Kui kallewi-tõbbi tuli Õihho perresse, siis Hans pallus firriko jurest rohto. Anti temmale salmiaki rohto, ja käästi sestammast

wõtta määratud õsa (noa otsa täie), ja se peäle wallada tobi täie kewa wet, ja piisut magusat hulka panna, mis peab ni kaua sama ümberligitud, kunni se salmiaki rohhi on sullanud ärra; olli se ärrajahtunud, siis anti haigedele igga kahhe tunni takka lusika täie. Ühtlasi hoiti lasti wägga hästi tule eest ja lapsed said jälle terweks.

Setede, rougede ja kallewi-tõbbe ajal ei sanud lapsed mitte wiheldud, ei peetudgi, waid aina peti neid hästi parrajas sojas, kunni uus nahk ihho peäle sanud tuggewaks. Se keik on wägga tarwis, sest muido lõõb haigusse wiha ihho sisse, et innimenne saab wiggaseks ja põdduraks; kallewi-tõbbi aiab muido ihho paistetama, panneb kurgu kiinni, ja enamiste tulles surm se järrel. Algga keik need wiggadused tullesad sest, et ei hoita haigid kolm ja nelli nädalat külmale tule eest, et lasta palja jallo astuda külma kiwvi pörranda peäle, et anta neile külma jomaaega